

ДО СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД
Ш-ж АДМИНИСТРАТИВНО
ОТДЕЛЕНИЕ
ПО АДМ. Д. №2001/01 г.

ПИСМЕНИ БЕЛЕЖКИ

от адв. Александър Емилов Кашъмов
пълномощник на жалбоподателя
ул.Три уши" № 3 ет.4

Уважаеми Градски Съдии,

Моля да уважите жалбата, да отмените обжалвания отказ и да върнете преписката на Директора на АДВФК за ново произнасяне.

Ревизионният акт не представлява тайна за гражданите. Наистина, чл.3 т.4 от ЗДВФК въвежда принцип на неразгласяване на информация, станала известна при и по повод изпълнението на задълженията на контролните органи, освен когато обратното е предвидено в закон. Това не означава обаче, че тяхната дейност ще бъде вечно скрита от обществото. Напротив, известно е, че информация за извършвани от органите на ДВФК ревизии се предоставя непрекъснато чрез медиите. В случаите, когато е налице извършено престъпление, документите от ревизията се изпращат на прокуратурата за повдигане на обвинение, в защита на обществен интерес в рамките на един публичен съдебен процес. Когато е съставен акт за начет и не е извършено престъпление, органите на ДВФК са длъжни да изпратят ревизионните документи на гражданския съд за образуване на производство по реда на чл.299 и сл. от ГПК, което също е публично.

Освен принципа за неразгласяване на информация, относно дейността на органите на ДВФК се прилага още един принцип, който е предвиден в друг закон - ЗДОИ - принципът на обществен достъп до информацията, която разкрива как тези органи на власт функционират. Органите на ДВФК са част от държавните органи по смисъла на чл.3 ал.1 от ЗДОИ.

Въпросът по това дело според нас е за приложното поле на всеки от тези два принципа. Ще приемем ли, че разкритата информация за нарушения и престъпления, за наказаните лица никога няма да стане известна на обществото, понеже винаги разгласяването ѝ ще накърни държавен интерес.

Задължението за опазване на определени факти в тайна, предвидено от ЗДВФК, трябва да се разглежда като неизменно свързано с целта на закона, към която са привързани всички предвидени в него задължения, а именно - да се контролира финансовата дейност на определени лица, получаващи обществени средства, със задачата да се предотвратят, разкрият и поправят вреди - чл.2 ал.1 - 2 от ЗДВФК. Поради връзката на задължението за неразгласяване на информация с целта на закона, ЗДВФК съдържа указания за времето, през което посочената информация не трябва да се разгласява - "при упражняването на ДВФК /чл.3 ал.1/, "при изпълнение на служебните задължения" /чл.12 т.3/.

Всяко изпълнение на служебните задължения има начало и край във времето. Административната дейност по извършване на ревизия /в новия закон терминът е заменен с "одит"/ завършват с изготвянето на доклад - чл.21 ал.1 от ЗДФК и изпращането му на възложилия ревизията орган. След като поисканият доклад е изготвен, видно от писмото на АДВФК, то той вече е достъпен по реда на ЗДОИ.

Неоснователно е възражението, че в ЗДФК не бил предвиден ред за предоставяне на информация на граждани. Този ред е предвиден в ЗДОИ който детайлно урежда процедурата по предоставяне на достъп до обществена информация при поискване. Органите на ДВФК, както и всички останали държавни органи, са длъжни да спазват всички закони на Република България, а не само някои от тях.

Неоснователно е възражението, че липсва описание на поисканата информация. Видно от тълкуването на чл.25 ал.1 т.2 от ЗДОИ вр. с чл.29 ал.1 смисълът на изискваното описание е да се установи точно каква информация се иска ако е формулирана много общо. В настоящия случай е установено точно каква информация се иска, това е един точно определен ревизионен акт. Ответникът не твърди, че в посочения в заявлението период са извършени повече ревизии и съставени повече от един ревизионни акта на съответните обекти. Този ревизионен акт се състои, предполагаме, от точно определен брой страници, поради което за задължения субект е възможно да го предостави без допълнително уточнение.

Не може да се твърди, че цял един документ, състоящ се от достатъчно обемно съдържание, какъвто е ревизионният акт, изцяло съдържа единствено факти и обстоятелства, които не подлежат на разгласяване. Съгласно РКС № 7/1996г. ограниченията на правото на всеки да търси, получава и разпространява информация, трябва да се тълкуват ограничително. Видно от текста на чл.41 ал.1 изр.2 от Конституцията и чл.5 от ЗДОИ упражняването на това право не може да бъде насочено срещу определени изброени права и законни интереси. Следователно предвидената в закон тайна може да обхваща само информацията, чието разгласяване действително би увредило тези защитени права и законни интереси. От становището на ответника е очевидно, че липсва каквото и да е позоваване на защитата на някое от тези права и законни интереси.

Считаме, че дори да имаше основания да се смята че в доклада има данни, които са тайна, то трябваше съответните параграфи от текста да бъдат заличени /зачернени/ и да ни се предостави останалата част, която е обществена информация, съгласно чл.7, ал.2 от ЗДОИ.

Предвид и на основание горното моля да уважите жалбата и като признаете на жалбоподателя правото на достъп до поисканата обществена информация, да отмените обжалвания отказ и да върнете преписката на Директора на АДВФК за ново произнасяне със задължителни указания по прилагането на закона.

С уважение:
/ пълномощник/